

Halmstads kommun
Box 153
301 05 Halmstad

Genomförd kvalitetsgranskning av gymnasieskolors förmåga att få alla elever att fullfölja sin utbildning

Skolhuvudman: Halmstads kommun
Skola: Sannarpsgymnasiet

Skolinspektionen har genomfört en kvalitetsgranskning av gymnasieskolors förmåga att få alla elever att fullfölja sin utbildning. Granskningen har riktats mot en gymnasieskola hos var och en av 27 huvudmän över hela landet (7 fristående och 20 kommunala), däribland ovanstående.

Granskningen har inriktats på hur skolan och skolhuvudmannen har tagit sitt ansvar och lyckats med sitt nationella uppdrag. Syftet med kvalitetsgranskningen är att den ska leda till förbättringar i verksamheterna så att andelen elever som fullföljer sin utbildning med slutbetyg och grundläggande behörighet till vidare studier ökar.

Granskningen utgår från de mål och krav som riksdagen och regeringen beslutat om och som skolan är skyldig att leva upp till, bland annat i skollagen (SL), läroplanen (Lpf) och gymnasieförordningen (GyF).

Varje skola har granskats av två inspektörer, som besökt skolan under två dagar. De har intervjuat elever, föräldrar, lärare, annan personal, rektor och företrädare för huvudmannen. Granskningen har även innefattat vissa lektionsbesök. Andra typer av underlag för Skolinspektionens bedömningar har varit statistik över elevernas kunskapsresultat och studieavbrott samt olika dokument som skolan har upprättat och telefonintervjuer med elever som avbrutit studierna. Till detta kommer en självvärdering, som rektor ombetts att genomföra tillsammans med företrädare för skolans elever och lärare samt annan personal som är berörd av granskningsområdet, exempelvis studie- och yrkesvägledare och företrädare för elevhälsan.

Kvalitetsgranskningen har inriktats mot ett urval av aspekter på det granskade området. Dessa är härledda ur vad som är centralt i det nationella uppdraget och vad som genom kunskapsbildningen på området (forskning, utvärdering, hittillsvarande inspektionsresultat) framstår som betydelsefulla faktorer eller frekventa svagheter. För varje aspekt tecknas bilden av ett förväntat tillstånd, som utgör kvalitetsgranskningens bedömningsnorm och förändringsmål. Det är format av det nationella utbildningsuppdragets mål och krav samt kunskapsbildningens rön om samband som påvisar funktionsduglighet eller brist på sådan.

Det förväntade tillståndet för varje granskningsaspekt ska ses som ett uttryck för huvudmannens och skolans skyldigheter gentemot eleverna och samhället. Därmed står

Beslut

Dnr 2008:350

2 (17)

elevens rättigheter i centrum för kvalitetsgranskningen. Övergripande är elevens rätt till en likvärdig utbildning.

Statistik

Den granskade skolhuvudmannens förmåga att få alla elever att fullfölja sin gymnasieutbildning illustreras med följande statistik, hämtad från Skolverkets databaser.

Tabell 1. Antalet nybörjare på skolan

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Skolan totalt	219	232	260	357	322	377	431	427
<i>därav</i>								
Nationellt program	189	192	222	197	193	255	321	305
Handels- och adm. (HP)	29	21	27	13	16	11	34	23
Naturvetenskap (NV)	0	40	10	29	28	18	22	32
Omvårdnad (OP)	44	107	23	23	24	50	58	60
Samhällsvetenskap (SP)	95	9	150	112	107	163	175	170
Teknikprogrammet (TE)	21	15	0	0	0	0	0	0
Int. Baccalaureat (IB)	0	0	12	20	18	13	32	20
Specialutformat program (SM)	0	1	0	116	105	98	82	81
Samhällsvetenskap (SP)	0	1	0	1	105	98	82	81
SM utan specifik inriktning	0	0	0	115	0	0	0	0
Individuellt program (IV)	30	39	38	44	24	24	28	41
- PRIV	6	9	3	16	8	4	3	1
- IV	0	5	8	0	0	0	0	0
- IVIK	24	25	27	28	16	20	25	40

Källa: Skolverkets statistik (uppgifterna gäller per den 15 oktober respektive år)

Tabell 2. Resultatmätt för elever som startat sin gymnasieutbildning på skolan

	Nybörjare 2001		Nybörjare 2002		Nybörjare 2003		Nybörjare 2004	
	Skolan	Riket	Skolan	Riket	Skolan	Riket	Skolan	Riket
Antal nybörjare	219	106 252	232	109 826	260	112 593	357	118 668
Nybörjarnas genomsnittliga meritvärde från årskurs 9								
Totalt	189	201	201	202	208	203	231	204
Exkl. elever med IV som startprogram	192	213	212	214	218	215	239	217
Andel (%) av nybörjarna som erhållit slutbetyg inom 4 år								
Totalt	71	75	77	75	71	75	81	75
Exkl. elever med IV som startprogram	81	82	86	82	81	82	91	82
Andel (%) av nybörjarna som erhållit slutbetyg från startskolan inom 4 år								
Totalt	69	67	74	68	67	68	78	68
Exkl. elever med IV som startprogram	79	75	83	75	77	75	87	75
Andel (%) av nybörjarna med grundläggande behörighet till universitet och högskola inom 4 år								
Totalt	54	67	58	67	61	67	73	67
Exkl. elever med IV som startprogram	61	74	65	74	70	74	82	74
Andel (%) av nybörjarna med lägst betyget Godkänt i alla kurser i slutbetyget inom 4 år								
Totalt	38	48	42	48	42	48	59	48
Exkl. elever med IV som startprogram	44	53	47	53	49	53	66	53
Genomsnittlig betygspoäng för nybörjarna som erhållit slutbetyg inom 4 år								
Totalt	13,1	14,1	13,1	14,1	13,8	14,1	15,0	14,1
Exkl. elever med IV som startprogram	13,1	14,2	13,2	14,2	13,9	14,2	15,1	14,2

Källa: Skolverkets statistik

1. Strategi för att alla elever ska fullfölja utbildningen

Gymnasieskolan syftar till att ungdomar skall genomgå en fullständig gymnasieutbildning (Lpf 1.3). Det krävs att skolhuvudmannen och skolan har en strategi för att utforma utbildningen så att detta blir möjligt för alla elever. Målet är att varje elev fullföljer utbildningen på ett nationellt eller specialutformat program (eller på en motsvarande utbildning i en fristående skola) fram till ett slutbetyg. Dessutom eftersträvas att eleven når kunskapsmålen – dvs får lägst betyget Godkänt – i alla ingående kurser eller åtminstone i de 90 procent av kurspoängen som ger grundläggande behörighet till högskolestudier. Utbildning är en komplex verksamhet och en sådan strategi måste avse helheten av skolans insatser. Strategin måste också först och främst vara proaktiv, dvs redan från början utformad så att varje elev kan lyckas med utbildningen (i motsats till reaktiv, som innebär att rätta till i efterhand när problem redan har uppstått).

Hur man avser att nå de nationella målen för utbildningen, som är fastställda av riksdag och regering, ska – för kommunal verksamhet – redovisas i skolans *arbetsplan*, som beslutas av rektor, och i kommunens *skolplan*, som antas av kommunfullmäktige (2 kap 8 § SL, 1 kap 13 § GyF, Lpf 2.6). Arbetsplanen ska utarbetas under medverkan av lärare, övrig berörd personal och representanter för eleverna. Dessa grundläggande dokument bör innehålla information om hur skolan arbetar för att alla elever ska kunna klara av en fullständig utbildning. Vad skolplanen och arbetsplanen säger måste också vara känt av dem som

Beslut

Dnr 2008:350

4 (17)

är berörda: rektor, lärare, annan personal, elever och föräldrar. För att vara meningsfull måste strategin också tillämpas i praktiken och vara effektiv för sitt syfte.

Skolans rektor är chef för lärarna och övrig personal och har ansvar för att verksamheten som helhet inriktas på att nå de nationella målen, och rektor har ansvar för skolans resultat (Lpf 2.6). Rektor ska verka som pedagogisk ledare för skolan och särskilt arbeta för att utbildningen utvecklas, i syfte att eleverna ska nå målen för utbildningen (Lpf 2.6, 2 kap 2 § SL).

Forskning visar att särskilda insatser behövs för att förebygga studieavbrott hos elever som enligt erfarenhet löper större risk att inte lyckas med sin utbildning. Detta gäller t ex elever med utländsk bakgrund, elever vars föräldrar har kortare utbildning, elever på yrkesförberedande och individuella program samt elever på utbildningar där de tillhör det underrepresenterade könet.

Skolinspektionens bedömning

På basis av Sannarpsgymnasiets insända dokument och samtalen på skolan konstaterar inspektörerna att skolan inte har någon uttalad strategi för att få alla elever att fullfölja sin utbildning. Däremot finns ansatser på olika nivåer.

Bland dokumenten finns den nya skolplan som utbildningsnämnden i Halmstad har formulerat för gymnasieskolorna och vuxenutbildningen i Halmstad 2009–2011. Där står det att andelen elever som uppnår gymnasieskolans mål, slutför sina gymnasiestudier och uppnår behörighet för högskolestudier ska öka, och för detta har nämnden angett en strategi.

Sannarpsgymnasiets egen arbetsplan är däremot allmänt hållen och innehåller i liten utsträckning konkreta inslag om hur skolan ska arbeta för att hjälpa alla elever att klara utbildningen. I skolans kvalitetsredovisning för 2007 finns ett utkast till strategi som omfattar delar av skolans verksamhet: satsning på matematiken, effekter av särskilt stöd samt arbete med betyg och bedömning.

Intervjuerna på skolan visar att man inte gemensamt omfattas av ett system som alla känner till och tar ansvar för på ett sätt som skapar likvärdighet för eleverna. Inom olika personalgrupper är man inte klar över ifall, och i så fall hur, resten av skolan arbetar för att öka andelen elever som klarar utbildningen. Det framgår av intervjuer med rektorerna och olika personalgrupper att det varierar mellan rektorerna hur aktivt de utövar sitt ansvar för att ge alla elever möjlighet att fullfölja utbildningen.

Skolan gör vissa insatser för elever i riskgrupper och utvecklar metoder för program där det är särskilt hög andel elever som inte fullföljer utbildningen eller klarar den med grundläggande behörighet till högskolestudier. Med tätare arbetslagsarbete och utvecklad dialog med eleverna går skolan in för främja deras fortsatta studier. Det finns anledning till fortsatt utveckling så att fler elever fullföljer sin utbildning med godkända betyg.

Några utvecklingsprojekt för att främja elevernas framgångar pågår och kan få genomslag när skolan förmår samordna effekterna. Det gäller arbetet med betyg och bedöm-

ning, matematikprojektet, den så kallade Kasamdialogen för fördjupade utvecklingssamtal och ett projekt för utveckling av rektorsrollen som en av rektorerna deltar i.

2. Kontroll över vilka resultat som nås och deras orsaker

Skolhuvudmannen, rektor och lärarna har – på var sin nivå – ansvar för att de nationella målen uppfylls och bestämmelserna följs (1 kap 12 § SL). För detta måste de kontinuerligt och systematiskt skaffa sig en bild av vilka resultat eleverna når och hur framgångsrika skolans insatser är. Detta gäller för både skolan som helhet och den enskilda eleven.

Rektor ska se till att skolans resultat följs upp och utvärderas i förhållande till de nationella målen, skolplanen och arbetsplanen (Lpf 2.6, 1 kap 13 § GyF). Kommunen ska kontinuerligt följa upp och utvärdera skolplanen (2 kap 8 § SL). Skolans lärare ska utvärdera undervisningen tillsammans med eleverna, utifrån de nationella målen (Lpf 2.3).

För att ta ansvar för verksamhetens resultat krävs inte bara en beskrivning av vilka resultat som nåtts och en bedömning av hur de förhåller sig till de nationella målen. För att kunna förbättra verksamheten måste också orsakerna bakom resultaten bedömas, framför allt kvaliteten i undervisningen. Detta är en uppgift för rektor, som är ansvarig för skolans resultat och utveckling och ska hålla sig förtrogen med det dagliga arbetet i skolan (2 kap 1 § SL). För ökad måluppfyllelse är det viktigt att rikta fokus mot framför allt orsaker i verksamheten – inte individen som verksamheten i stället ska anpassas efter. Forskning visar att det omvända ofta dominerar.

I en skriftlig kvalitetsredovisning ska skolan – och kommunen – varje år ge en samlad bedömning av i vilken utsträckning de nationella målen för utbildningen har förverkligats och en redogörelse för vilka åtgärder man avser vidta för ökad måluppfyllelse. Den centrala frågan om hur skolan lyckats med utmaningen att alla elever ska fullfölja sin utbildning bör behandlas i kvalitetsredovisningen. Redovisningen ska utarbetas under medverkan av lärare, övrig personal och elever, och elevernas vårdnadshavare ska ges möjlighet att delta i arbetet (Förordning om kvalitetsredovisning inom skolväsendet).

Skolinspektionens bedömning

Sannarpsgymnasiet har viss kontroll över vilka resultat som nås och deras orsaker, men den är inte tillräcklig.

Huvudmannen har en kvalitetsredovisning för 2007 för Halmstad gymnasieskola, som omfattar fyra skolor varav Sannarpsgymnasiet är en. Där framgår det att både andel högskolebehöriga i kommunen och andel som saknar slutbetyg visar en positiv trend över tid. Men i stort sett samma utvecklingsområden återkommer år efter år i kvalitetsredovisningen: kvalitetsarbete, normer och värden och elevinflytande, utan att utveckling eller insatser inom dessa områden finns att redovisa. Enligt de politiskt ansvariga och förvaltningschefen har man idag inte tillräcklig insikt i de enskilda skolornas arbete för att främja att alla elever fullföljer utbildningen. Detta hoppas man komma till rätta med genom den nya skolplanen och de nyckeltal för uppföljning man har valt ut.

Sannarpsgymnasiet gör en kvalitetsredovisning per kalenderår och en verksamhetsberättelse per läsår. I båda redovisas få men centrala mått, till exempel andel behöriga till högskolestudier, både av dem med slutbetyg och av samtliga elever, vilket ger en god

grund för jämförelse. Det sistnämnda måttet visar på signifikanta skillnader mellan olika program när det gäller skolans förmåga att få alla elever att fullfölja utbildningen. Det är endast när man behandlar området särskilt stöd som man sätter resultaten i samband med skolans arbetssätt. Under kvalitetsgranskningen konstaterar skolan själv att man behöver bli bättre på att följa upp elevernas resultat med hjälp av statistik.

I stort sett inga av de enkät- och utvärderingsresultat som skolan och kommunen samlar in ingår i skolans kvalitetsredovisning eller bildar gemensam utgångspunkt för förbättringar. Varken skolan eller huvudmannen har någon tydlig bild av orsaker till att elever inte fullföljer utbildningen, annat än allmänna beskrivningar som skoltrötthet eller problem utanför skolsituationen. Det varierar mellan rektorerna i vilken utsträckning de följer undervisningen och gör utvärderingar av den.

3. Utbud av passande utbildningar

Alla ungdomar ska – oberoende av kön, geografisk hemvist, sociala och ekonomiska förhållanden – ha lika tillgång till gymnasieutbildning (1 kap 2 § SL). Ungdomar ska så långt möjligt erbjudas plats på den utbildning de själva önskar. Kommunen ska erbjuda ett allsidigt urval av nationella program och antalet platser ska anpassas till elevernas önskemål (5 kap 5 § SL). Eleverna har också rätt att fullfölja utbildningen på det program och den inriktning som de tagits in och påbörjat studierna på, också efter flytt till annan ort (5 kap 16–17 §§ SL). Forskning visar att studieavbrott är vanligare bland elever som inte kommit in på den utbildning de helst vill gå.

Rektor ska ansvara för att utbildningen organiseras så att den så långt möjligt anpassas efter elevernas önskemål och val av kurser och så att återvändsgränder i studiegången undviks (Lpf 2.6).

Om en elev har uppenbara svårigheter att följa undervisningen på sitt studieprogram ska rektor vidta de åtgärder som behövs för att eleven ska kunna fortsätta studierna i gymnasieskolan. Det ska då övervägas om eleven ska gå om en eller flera kurser, byta till ett reducerat program eller ett annat nationellt program eller ett individuellt program (6 kap 14–15 §§ GyF). Skolan måste ha beredskap att flexibelt anpassa utbildningen så att elever som varit borta från undervisningen på grund av sjukdom eller kommer flyttande från annan ort kan ta igen missade moment (Lpf 1.2.14). Forskning visar att elever som kommit efter av sådana skäl löper större risk att avbryta studierna.

För att underlätta för eleverna att nå framgång i utbildningen och göra övergången mellan skolformerna mindre dramatisk bör barn- och ungdomsutbildningen ses som en helhet. Forskning visar ett starkt samband mellan låga studieresultat i grundskolan och ofullständig gymnasieutbildning. Forskning visar också att den så kallade gymnasiechocken, dvs en kraftig förändring av krav och arbetsformer vid övergång från grundskolan, är en förklaring till elevers studieavbrott.

Kommunen är skyldig att erbjuda gymnasieutbildning i form av specialutformade eller individuella program för ungdomar i kommunen – till och med det första kalenderhalvåret det år de fyller 20 år – som inte har tagits in på något nationellt program i gymnasieskolan eller en likvärdig utbildning. Detsamma gäller dem som har tagits emot på en sådan utbildning men som har avbrutit den (5 kap 13 § SL).

Skolinspektionens bedömning

Skolinspektionen finner att detta är ett område som fungerar väl på Sannarpsgymnasiet, och även på huvudmannanivå i de delar som granskningen omfattar. Kommunen erbjuder ett brett utbud av nationella program och enligt skolledningen är det cirka nittio procent av eleverna som får sitt förstahandsval tillgodosett. Det är endast hantverksprogrammet som inte erbjuds i kommunal regi, men detta uppfattas inte som ett problem då sådant erbjuds i fristående regi. De intervjuade politikerna stöder en organisation med olika många elever i klasserna för att underlätta tillgången till valmöjligheter för eleverna, och övriga intervjuer bekräftar att eleverna får sina valbara kurser och individuella val tillgodosedda.

Uppfattningen i intervjugrupperna är att ett växande antal elever önskar byta program någon gång under första året. Skolan erbjuder eleverna möjligheten att följa ett program i två veckor för att se att de valt rätt. Om eleverna vill byta under första året, eller till och med i årskurs två, beror det på hur många programspecifika kurser som redan är avverkade om detta fungerar, men det är inspektörernas intryck att skolan i största möjliga utsträckning tillåter byte. Om elever behöver hämta in missade kurser kan de erbjudas en extra termin eller ett extra läsår.

Innan rektorn fattar beslut om en elevs fortsatta skolgång gör rektorn en utredning som inkluderar överläggning inom programmet samt med föräldrar och studie- och yrkesvägledare. Samma sak sker om en elev varit sjuk eller kommit inflyttande. Till grund för utredningen finns enligt kommunens kvalitetsredovisning riktlinjer för hur elever som avbryter sina studier eller vill byta program inom kommunens skolor och fristående skolor ska bemötas och hanteras.

Sannarpsgymnasiet gör olika insatser för att underlätta för eleverna att välja rätt utbildning. Förutom att studie- och yrkesvägledarna och rektorerna informerar på grundskolan får elever i årskurs 9 följa undervisningen i en klass eller på ett program. Vidare har skolan kontaktpersoner på varje program, och i den mån det är möjligt har skolans studie- och yrkesvägledare kontakt med sina kollegor i grundskolan. Olika intervjugrupper pekar emellertid på skiftande kvalitet i studie- och yrkesvägledningen på grundskolan och tre skolor saknar helt och hållet studie- och yrkesvägledare. Enligt de politiskt ansvariga är samverkan mellan grundskolans och gymnasieskolans studie- och yrkesvägledare inte tillfredsställande, men det pågår ett utvecklingsarbete.

Enligt skolans uppföljning blir flertalet av eleverna på individuella program godkända i behörighetsgivande grundskoleämnena och går över till ett nationellt program. Merparten av eleverna på ett individuellt program i Halmstad finns sedan ett par år tillbaka på Klaragymnasiet där man inrättar arbetet särskilt efter elevernas behov. Detta har enligt kommunens kvalitetsredovisning fallit väl ut. Vidare finns "Spindelnätet" som är ett samverkansorgan mellan olika förvaltningar för att skapa goda kontaktytor kring arbetet med elever i behov av särskilda stödåtgärder, med målet att förbättra kommunens uppföljningsansvar.

4. Goda vuxenkontakter och studie- och yrkesvägledning

Det är viktigt att eleverna har tillgång till goda vuxenkontakter på skolan med lärare och annan personal som engagerar sig i elevens utbildning, har höga förväntningar, har tilltro till elevens förmåga, är lyhörd för elevens behov, ser helheten i elevens situation och tar ansvar för att åtgärder vid behov vidtas. Forskning visar att studieavbrott är vanligare bland elever som saknar detta.

Skolans insatser för att främja elevens möjligheter att fullfölja utbildningen bör vara förebyggande och komma till stånd tidigt. Forskning visar att bristande förebyggande insatser och problem som åtgärdas för sent eller skjuts på framtiden är orsaker till studieavbrott.

Lärarna ska fortlöpande ge varje elev information om elevens utvecklingsbehov och framgångar i studierna och dessutom samverka med hemmen och informera om elevernas skolsituation och kunskapsutveckling (Lpf 2.5). Minst en gång per termin ska eleven ges en samlad information om sin kunskapssituation i form av utvecklingssamtal med den individuella studieplanen som grund (7 kap 19 § GyF).

Lärare bör ges tillfälle att skaffa särskild social och kulturell kunskap för att förstå och bemöta eleverna. Forskning visar att sådan kompetens är betydelsefull och att den inte alltid finns i den utsträckning som krävs.

Skolans lärare, liksom annan personal, ska samverka med varandra i arbetet med att nå utbildningsmålen och därmed förebygga studieavbrott (Lpf 2.1). Skolan bör arbeta med att påverka de värderingar som finns på skolan för att de inte ska motverka möjligheterna för elever att fullfölja utbildningen. Forskning visar att orsaker till studieavbrott finns i så kallad marginalisering av elever. Exempel är att individuella och vissa nationella program värderas lägre än andra och att elever i behov av särskilt stöd betraktas som avvikande. Forskning visar också att elever som inte inser värdet av utbildning utan anser arbete som mer givande i högre grad avbryter studierna. Eftersom elevens situation även påverkas av faktorer utanför utbildningen måste skolan vid behov samverka också externt, exempelvis med socialtjänsten kring elever med social problematik.

Rector har ansvar för att studie- och yrkesorientering organiseras så att eleverna får vägledning för att göra hållbara val inom skolan och av fortsatt utbildning och yrke. Skolan ska motverka sådana begränsningar i valen som grundar sig på kön och på social eller kulturell bakgrund. Eleverna ska få en väl utformad introduktion till gymnasiestudierna och i varje ämne eller kurs och få stöd att formulera mål för sina studier. Varje elev ska i dialog med skolan göra upp en individuell studieplan och revidera den vid olika tillfällen under utbildningen. Skolan ska arbeta för att varje elev utvecklar sin självkännet och sin förmåga till individuell studieplanering samt att varje elev medvetet kan ta ställning till fortsatt studie- och yrkesinriktning på grundval av samlade erfarenheter, kunskaper och aktuell information. Studie- och yrkesvägledare ska ha utbildning för sin verksamhet (Lpf 2.4 och 2.6, 2 kap 6 § SL).

Studie- och yrkesorienteringen ska bedrivas så att avbrott motverkas och så att inte andra vuxna i skolan avhänder sig sitt ansvar för att eleven får möjlighet att fullfölja sin utbildning. Forskning visar att studie- och yrkesvägledare ibland främjar avbrott framför andra lösningar på elevens problem samt att hälften av de elever som avbröt studierna ångrar att de gjorde det. Forskning visar också att vissa lärare avhänder sig ansvaret för att hantera en elevs studieproblem genom att överlämna det till studie- och yrkesvägledaren.

samt att många elever inte haft någon kontakt med lärare om sina studieproblem innan de avbröt.

Skolinspektionens bedömning

Det kontinuerliga vuxenstödet för eleverna på Sannarpsgymnasiet är av skiftande kvalitet, och inspektörerna ser det som en väsentlig uppgift för skolledningen att följa upp och säkerställa likvärdigheten på detta område.

Enligt skolans system är det mentorerna som ska ha huvudansvaret för det kontinuerliga vuxenstödet. Systemet har funnits i elva år och det har skett vissa utbildningsinsatser för att säkra kvaliteten i mentorsrollen. Men intervjuerna visar att det finns individuella skillnader i hur mentorerna lyckas i uppdraget att följa upp och kommunicera med de elever de har ansvar för. I årskurs ett har klasserna två mentorer men antalet elever per mentor ökar med årskurserna. De intervjuade lärarna menar att det är svårt att klara uppgiften i de klasser där man bara är en mentor. En del grupper har mentors-tid avsatt, andra inte, och eleverna ger skiftande bilder av hur de upplever kvaliteten i innehållet, där det också finns de som är mycket nöjda. Enligt en av elevenkäterna 2007 var det färre än hälften av eleverna som ansåg att de alltid har någon vuxen att vända sig till. Intervjuade elever som avbrutit sina studier vid Sannarpsgymnasiet uppger att i den mån någon vuxen varit engagerad i deras situation före avbrottet så har det varit studie- och yrkesvägledaren snarare än mentorn.

En nyligen införd rutin som rektorerna beskriver som viktig är regelbundna elevgenomgångar i arbetslagen, vilket innebär att det finns en form för samverkan lärare emellan om enskilda elever. Intervjuerna visar dock att kvaliteten i dessa genomgångar varierar mellan arbetslagen. Eftersom det inte finns några fastställda former för samarbete mellan arbetslagen och elevvårdsteamet varierar även kvaliteten i detta samarbete beroende på hur aktivt arbetslaget är.

Inte heller återkopplingen till eleverna av hur studierna går fungerar likvärdigt. De intervjuade eleverna får information om målen när kursen börjar, men de har få exempel på lärare som också går in för att eleverna ska förstå målen. Enligt eleverna får man veta om man riskerar icke godkänt betyg, men de upplever att det är främst på deras eget initiativ som de får information om vad de behöver göra för att nå olika betygssteg. Kommunens enkätresultat 2007 ger samma bild: Sannarpsgymnasiets elever är de som i minst utsträckning anser att betygsättningen av deras kurser är rättvis, och endast drygt hälften anser att de fått information om vad som krävs för att uppnå de olika betygsstegen. De insatser som skolan gjort under några års tid för att utveckla området bedömning och betygsättning har ännu inte lett till tillräcklig kvalitet, och från skolans sida uttrycker man att fortsatt förbättring behövs.

När det gäller värderingar som kan leda till marginalisering visar intervjuerna att självförtroendet hos olika elevgrupper på skolan varierar beroende på vilket program de går på. Det varierar också mellan programmen huruvida inställningen till dem som avviker från den egna gruppen är respektfull eller nedlåtande, och det varierar i vilken utsträckning lärarna på skolan går in för att axla det demokratiska uppdraget att främja sådana värderingar som alla människors lika värde. På omvårdnadsprogrammet arbe-

tar man aktivt med att utveckla elevernas värderingar och även på handels- och administrationsprogrammet, medan man inom naturvetenskapsprogrammet ännu inte har utvecklat en samsyn om sådana inslag. Skolledningen gör vissa insatser för att främja en jämlik människosyn över skolan, till exempel att man utbildat genuspedagoger och satsat på en ledarskapsutbildning för lärarna. Skolövergripande anordnas några temadagar om året som enligt intervjuerna tillför stort värde. Som enda inslag i värdegrundarbete för de elever där sådant inte sker löpande kan de emellertid inte anses tillräckliga.

Skolans studie- och yrkesvägledning fungerar väl men skulle kunna arbeta mer aktivt mot enskilda elever. Skolan har 2,5 tjänster för studie- och yrkesvägledare, som arbetar med generella insatser i samband med olika val. När det gäller enskilda samtal har eleven själv ansvar för att dessa kommer till stånd.

Förutom lärare och studie- och yrkesvägledare finns specialpedagog och speciallärare, två kuratorer och två skolsköterskor som i sina yrkesroller kan komma i kontakt med elever som är osäkra inför sina vidare studier, men dessa arbetar inte på ett sådant sätt att insatserna för elever i riskzonen samordnas.

5. En god studiemiljö

Utbildningen bör vara utformad så att studiemiljön – elevernas arbetsmiljö – är trygg och ger lust att lära. Forskning visar att en negativ social skolsituation med bristande motivation, stress, mobbning och vantrivsel leder till skoltrötthet, som är en vanlig förklaring till studieavbrott.

Var och en som verkar inom skolan ska främja aktning för varje människas egenvärde och jämställdhet mellan könen (1 kap 2 § SL). Lärarna ska visa respekt för den enskilda eleven och i det vardagliga arbetet ha ett demokratiskt förhållningssätt (Lpf 2.2). Läraren ska stärka varje elevs självförtroende samt vilja och förmåga att lära. Läraren ska organisera arbetet så att eleven upplever att kunskap är meningsfull och att den egna kunskapsutvecklingen går framåt (Lpf 2.1).

Ingen ska i skolan utsättas för någon form av kränkande behandling (Lpf 1.2). Var och en som verkar inom skolan ska aktivt motverka alla former av kränkande behandling, såsom mobbning och rasistiska beteenden (1 kap 2 § SL).

Eleverna ska ha inflytande över hur deras utbildning utformas, och lärarna ska utgå från att eleverna kan och vill ta personligt ansvar för sitt arbete i skolan (5 kap 2 § SL, Lpf 2.3). Forskning visar att elever som är delaktiga stärker motivationen, ansvarstagandet för studierna, självförtroendet och förmågan att lära. Lärarna ska planera undervisningen tillsammans med eleverna (Lpf 2.3). Skolans lärare ska se till att alla elever, oavsett kön och social och kulturell bakgrund, får ett verkligt inflytande på arbetssätt, arbetsformer och innehåll i undervisningen samt uppmuntrar sådana elever som har svårt att framföra sina synpunkter att göra det (Lpf 2.3). Rektor ska verka för att skolans arbetsformer utvecklas så att ett aktivt elevinflytande gynnas (Lpf 2.6).

Elevernas skolarbete ska vara förlagt till måndag–fredag och så jämnt fördelat över dessa dagar som möjligt (3 kap 5 § GyF).

Skolinspektionens bedömning

Studiemiljön på Sannarpsgymnasiet är i flera avseenden god. En gynnsam faktor för skolan är ett ökande elevantal, och att skolan är populär bidrar till en positiv grundton. Enligt lärarna finns det generellt ett tillåtande klimat och eleverna får ömsesidig respekt för varandra när de möts i kurser inom individuellt val. När de intervjuade eleverna har några klagomål upplever de att deras åsikter respekteras. Direktkontakten med ledningen är övervägande god och närvaron av en elevvärd i kafeterian framhålls som en tillgång.

Det finns emellertid också inslag som gör att skolan behöver arbeta vidare med att förbättra studiemiljön. Som nämnts under avsnitt 4 vittnar eleverna om grupperingar och social rangordning, och enligt lärarna förekommer det kränkande språkbruk och ytt-ringar som tyder på att manliga och kvinnliga elever inte betraktas som likvärdiga av alla elever. I elevenkäten från 2007 har endast 26 procent valt de mest positiva svarsalternativen när de tagit ställning till påståendet "På min skola respekterar vi varandra". Två tredjedelar instämmer helt i påståendet "Jag känner mig trygg i skolan", vilket är det minst positiva resultatet bland Halmstadsskolorna.

I Skolverkets inspektionsrapport från 2006, i elevenkäter och i kvalitetsredovisningar har elevernas inflytande vid upprepade tillfällen identifierats som ett svagt område, men utöver att rektorerna tar upp det i medarbetarsamtal med lärarna gör rektorerna enligt intervjuerna inga insatser för att utveckla detta. Mentorerna på skolan har ett särskilt uppdrag att träna eleverna i demokratiska arbetsformer, och enligt de intervjuade eleverna är det i olika utsträckning som detta sker på ett systematiskt och strukturerat sätt. Eleverna menar också att elevrådet inte är särskilt aktivt och att detta inte är föremål för skolans engagemang. Samma bild finns i elevenkäten från 2007, där Sannarpsgymnasiet sticker ut negativt på frågan om skolan uppmuntrar eleven att aktivt medverka i klassråd och/eller elevråd. Endast 13 procent av eleverna anser detta, och 40 procent anser det inte.

När det gäller elevernas inflytande i undervisningen är det enligt elevenkäten cirka 15 procent som anser att de har inflytande över kursinnehållet, även detta lägst bland skolorna i Halmstad där dock ingen kommer över 26 procent. En majoritet anser att de får, eller i viss utsträckning får, påverka redovisningsformer. De intervjuade eleverna ger samma bild: Läraren har gjort en planering där eleverna kan ha synpunkter på ordningen och på arbets- och redovisningssätt, men för flertalet lärare får de inte påverka innehållet. En av de intervjuade lärarna ger exempel på att eleverna får planera själva, medan andra menar det är svårt släppa in eleverna. Enligt lärarna blir denna fråga deras enskilda ansvar och är inte föremål för gemensamma utvecklingsinsatser på skolan, samtidigt som de upplever att eleverna inte är tränade i inflytande och inte efterfrågar det.

Det finns anledning för skolan att ytterligare förändra situationen när det gäller elevernas arbetsbelastning. Genom enkäter har skolan identifierat stress hos elever som ett förbättringsområde. De intervjuade eleverna upplever belastningen som ojämn och tror

inte att lärarna diskuterar med varandra. Enligt skolledningen har man tagit fram en stresshanteringsplan och börjat lägga ut skrivschema.

6. Anpassning till individen inom ordinarie undervisning

Skolan ska låta varje enskild elev finna sin unika egenart (Lpf 1.1). Alla elever ska få stimulans att växa med uppgifterna och möjlighet att utvecklas efter sina förutsättningar (Lpf 1.2.13). Lärarna ska utgå från den enskilda elevens behov, förutsättningar, erfarenheter och tänkande samt organisera arbetet så att eleven utvecklas enligt sina egna förutsättningar och samtidigt stimuleras att använda och utveckla hela sin förmåga (Lpf 2.1).

Rektor skall verka för att undervisningens uppläggning, innehåll och arbetsformer anpassas efter elevernas skiftande behov och förutsättningar (Lpf 2.6). Forskning visar att individanpassningen av undervisningen är mindre i gymnasieskolan än i grundskolan. Att undervisningen anpassas till individen är inte detsamma som individuellt – enskilt – arbete. Forskning visar att strävan efter individuell anpassning ibland leder till enskilt arbete, som inte behöver vara en ändamålsenlig arbetsform för att nå mål i läroplan och kursplaner.

Mängden tid för elevernas lärande i olika kurser bör anpassas till deras individuella förutsättningar, behov och mål, i stället för en schablonmässig fördelning av undervisningstiden utifrån kursernas gymnasiepoäng och i lika mängd för alla elever. Det bör också finnas en verklig möjlighet för eleverna att genomföra utbildningen i olika takt (5 kap 4c–4d §§). Skolan ska sträva efter flexibla lösningar för organisation och arbetsformer, och tidsutläggningen för elevernas lärande bör vara möjlig att förändra efter hand som elevernas behov och studieresultat utvecklas (Lpf 1.2.14).

Läroplanens kvalitetskrav syftar bland annat till att undervisningen ska utformas så att eleverna upplever den som meningsfull och attraktiv. Forskning visar att elevers ibland negativa erfarenheter av undervisningen ökar risken för att de avbryter studierna. Det kan t ex handla om för teoretiskt inriktad undervisning och för hög studietakt som bidrar till studietrötthet). Undervisningen ska präglas av variation och lärarna ska låta eleverna pröva olika arbetssätt och arbetsformer (Lpf 2.1 och 2.3). Skolan ska låta kunskap komma till uttryck i olika former – såsom fakta, förståelse, färdighet och förtrogenhet – som förutsätter och samspelar med varandra. Undervisningen får inte ensidigt betona den ena eller den andra kunskapsformen (Lpf 1.2).

Eleverna ska ges möjlighet att få överblick och sammanhang över kursgränserna samt att reflektera över sina erfarenheter och tillämpa sina kunskaper (Lpf 1.2.11). Skolan ska ta till vara de kunskaper och erfarenheter som eleverna har från annat håll än skolan. (Lpf 1.2.12). Lärarna ska i undervisningen utnyttja kunskaper och erfarenheter av arbets- och samhällsliv som eleverna har eller skaffar sig under utbildningens gång (Lpf 2.1). Undervisningen i kärnämnen bör anpassas till programmets karaktär, så kallad infärgning. Forskning visar att betyget Icke godkänt är särskilt vanligt i kärnämnen på yrkesförberedande program och att de låga resultaten bland annat beror på arbetssätt och undervisningens inriktning. Eleverna ska i skolan få utveckla sin förmåga att ta initiativ och ansvar och att arbeta och lösa problem både självständigt och tillsammans med andra. (Lpf 1.2.3). Den värld eleven möter i skolan och det arbete eleven deltar i är utformat så att det förbereder för livet efter skolan (Lpf 1.2). Eleverna tränas i att tänka kritiskt, granska fakta och

förhållanden och inse konsekvenserna av olika alternativ samt i att närma sig ett allt mer vetenskapligt sätt att tänka och arbeta (Lpf 1.2.2).

Skolinspektionens bedömning

Till övervägande delen är anpassningen till individen inom ordinarie undervisning svagt utvecklad i Sannarpsgymnasiet. Däremot anpassas undervisningstiden utifrån olika gruppers behov.

Intervjuerna visar att det finns lärare som går in för att låta undervisningen utgå från elevernas behov, förutsättningar, erfarenheter och tänkande. Det finns också lärare som går in för att variera undervisningen och tillgodose olika kunskapsformer. Andra har enligt intervjuade elever arbetssätt som gör att undervisningen blir oengagerad och utan variation. Sammantaget framgår det av de olika intervjuerna, skolans dokumentation och lektionsbesöken att mycket av undervisningen är upplagd så att läraren föreläser, medan eleverna antecknar och förväntas reproducera kunskapen. Intervjuade elever som avbrutit sina studier vid Sannarpsgymnasiet pekar på brist på individanpassning som en negativ faktor.

I Halmstads nya skolplan står det att kunskaper och färdigheter ska utgå från den studerandes individuella behov, förutsättningar och personliga lärtill. På Sannarpsgymnasiet har lärarna erbjudits en föreläsning om lärtill. Men skolans måldokument och intervjuerna visar att skolledningen inte gemensamt driver en utveckling för att skolan ska anpassa undervisningen så att varje elev får möjlighet till lärande utifrån sina förutsättningar och behov. Rektorerna styr självständigt den pedagogiska utvecklingen inom sina program, med olika engagemang för denna fråga. Därmed förekommer det heller ingen gemensam diskussion bland lärarna om hur man förändrar undervisningen för att fånga elever som är skoltrötta och riskerar att falla ur systemet. En av rektorerna deltar i ett projekt för att utveckla rektorns roll som pedagogisk ledare.

Anpassningen av undervisningen i kärnämnen efter det program eleven går på är också sporadisk, och inspektörerna får ta del av enstaka exempel. Ämnesövergripande samarbete som kan bidra till att utbildningen blir en helhet förekommer i olika grad inom olika program, men totalt sett över skolan i mindre utsträckning.

Skolan har ambitionen att anpassa undervisningstiden efter elevernas behov. Fördelningen sker gruppvis men enstaka elever kan få mer tid, till exempel genom förlängning av kurstiden. Det förekommer att kurser kan läsas i olika takt, däremot förekommer inte etappläsning som ett sätt att underlätta.

7. Särskilt stöd efter varje elevs behov

Elever med svårigheter ska ges särskilt stöd av skolans lärare (Lpf 2.1). Rektor ska agera för att undervisningen utformas så att elever som behöver särskilt stöd och hjälp får det (Lpf 2.6). En elev ska ges stödundervisning om det kan befaras att han eller hon inte kommer att nå kunskapsmålen i kursplanerna, har uppdrag som elevföreträdare och behöver ta igen förlorad undervisningstid till följd av uppdraget eller av andra skäl behöver särskilt stöd (8 kap 1 § GyF). En elev som behöver det ska få studiehandledning på sitt modersmål (8 kap 5–6 §§ GyF).

Beslut

Dnr 2008:350

14 (17)

SKOLINSPEKTIONEN

Rektor ska se till att ett åtgärdsprogram utarbetas för varje elev för vilken det framkommit behov av särskilt stöd (8 kap 1a § GyF). I åtgärdsprogrammet ska det framgå hur skolan avser arbeta för att tillgodose elevens behov och hur åtgärderna kommer att följas upp och utvärderas. Stödbehov – och risk för att eleven inte kommer att fullfölja sin utbildning – bör upptäckas så tidigt som möjligt och skolan måste ha rutiner för att identifiera elever i behov av särskilt stöd.

Hög frånvaro är ofta ett tecken på svårigheter i studierna, och skolan måste systematiskt följa upp elevernas frånvaro och utreda orsakerna till den. Om en elev utan giltig anledning uteblir från skolarbetet ska rektor, om eleven är under 18 år, se till att en kontakt upprättas mellan skolan och elevens vårdnadshavare (6 kap 20a § GyF). Forskning visar att studieavbrott ofta föregås av hög frånvaro.

Särskilt stöd ska ges i alla kurser där eleven riskerar att inte nå målen. Stödet ska vara inriktat mot elevens behov och problem, ha tillräcklig omfattning för att nå målen och sättas in i god tid. Forskning visar att stödet är mer bristfälligt i gymnasieskolan än i grundskolan. Forskning visar också att elever som avbrutit sin utbildning efterfrågar särskilt stöd som bättre hade svarat mot just deras behov och svårigheter samt att stödet till dem kommit för sent, haft för liten omfattning eller till och med saknats, framför allt i karaktärsämnen och i kärnämnen utöver matematik, engelska och svenska; endast 15 procent av dem som avbrutit studierna hade tagit del av särskilt stöd. Stödinsatserna måste vara ändamålsenliga och nå effekt. Det är nödvändigt att kontinuerligt utvärdera de insatser som görs, utifrån målen som de är inriktade på och de resultat som nås.

I första hand ska särskilt stöd ges inom eller i nära anslutning till den ordinarie undervisningen och inom ramen för ett nationellt eller specialutformat program, om eleven tagits in på ett sådant. Stödet ska så långt möjligt vara proaktivt och inte primärt ordnat som korrigering efter att undervisningen i en kurs slutat och eleven fått betyget Icke godkänt. Särskilt stöd ska inte utformas så att kursens innehåll reduceras eller svårighetsgraden sänks. Forskning visar att detta i bland förekommer till och med för en hel klass, framför allt i kärnämnen på yrkesförberedande program. Reducerat program eller övergång till ett individuellt program får inte vara en ersättning för särskilt stöd. Forskning visar att de individuella programmen i bland används på det sättet.

Skolinspektionens bedömning

Sannarpsgymnasiet har ett system för särskilt stöd men för närvarande fungerar det inte tillräckligt bra, och alla elever får inte det stöd de behöver.

Skolan gjorde läsåret 2006/2007 en stor satsning på en stödorganisation som senare har reducerats. Oavsett antalet personer som är avdelade för verksamheten behöver skolan se till att det är elevernas behov som är utgångspunkten, vilket idag inte är fallet i tillräcklig utsträckning.

Skolan har rutiner för att kartlägga behovet av särskilt stöd hos de elever som börjar i årskurs 1. Därefter är det mentorns uppgift att fånga upp och föra fram signaler om att elever har svårigheter. Intervjuerna visar att sådan information ibland kommer fram alltför nära betygsättningsstillfället.

Det är främst i svenska, svenska som andraspråk, matematik och engelska som skolan gör extra undervisningsinsatser, vilka till största delen sker utanför ordinarie undervis-

ningssituation. Specialpedagogen arbetar även med handledning, men tanken om att förändrade arbetssätt kan minska stödbehovet har inte slagit rot på skolan. Det finns inget system för stödinsatser i karaktärsämnen eller andra kärnämnen.

Specialpedagogen gör utredningar och skriver åtgärdsprogram, men detta sker inte för alla elever som lärarna bedömer behöver extra stöd. En elev kan till exempel få instruktionen eller rådet att delta i mättestuga utan att det skrivs ett åtgärdsprogram där det framgår vilka mål eleven riskerar att inte nå och utan någon utredning av vilka behov eleven har. I de insända exemplen på åtgärdsprogram är skolans insatser delvis vaga och dåligt relaterade till de specifika mål som eleven behöver nå. Vidare sker det ingen systematisk uppföljning av utfallet av stödinsatserna i åtgärdsprogrammen. Nästa åtgärdsprogram innehåller nya beskrivningar av nuläget, utan att mer än marginellt beröra verkan av de insatser som redan skett. Det står också klart i olika intervjuer att alla mentorer inte är tillräckligt aktiva när det gäller att föra fram och följa upp elevers behov av särskilt stöd.

Skolan har ett system för att hantera elevfrånvaro. Enligt skolledningen är det mentorns uppgift att följa upp frånvaro, undersöka orsaker, hålla kontakter med övrig elevstödande personal och initiera elevvårdskonferens. Även här varierar kvaliteten med mentorns engagemang.

Samlad bedömning av förmågan att få alla elever att fullfölja utbildningen

Sannarpsgymnasiets förmåga att få alla elever att fullfölja utbildningen är inte tillräcklig. Detta framgår av skolans kunskapsresultat och av hur systemen fungerar inom de områden som omfattas av kvalitetsgranskningen.

Andelen nybörjare 2004 som fått slutbetyg inom fyra år är 87 procent jämfört med 75 procent i riket. Även andelen med grundläggande behörighet till universitets- och högskolestudier är högre än i riket, 82 procent jämfört med 74 procent. Skolans resultat har under ett antal år beskrivit en uppåtgående trend, även om denna bryts i och med 2008 års resultat. Omvårdnadsprogrammet är undantaget med fortsatt ökande andel behöriga för högre studier. Skolan har alltså relativt goda resultat i förhållande till genomsnittet för riket, men det är ändå en alltför stor andel elever som inte når målen i alla kurser eller uppnår grundläggande behörighet till vidare studier. Det är också så att eleverna börjar skolan med ett genomsnittligt högre meritvärde än i riket, 239 jämfört med 217 frånräknat IV som startprogram år 2004, och skolan bör skaffa sig en bättre bild av vad den tillför i förhållande till de förutsättningar eleverna har när de börjar utbildningen.

Goda förutsättningar för måloppfyllelse finns i olika system som skolledningen står bakom. Bärande delar i skolans arbete för att eleverna ska klara utbildningen är särskilt stöd, mentorsrollen och arbetslagen, men dessa funktioner är inte förverkligade så att de ger likvärdiga möjligheter för eleverna. Vidare är systemen bara delvis organiserade utifrån ett helhetsperspektiv; till exempel är samverkan mellan olika funktioner på skolan som har till uppgift att följa upp och fånga upp elever på väg ut ur systemet inte utbyggd. Intervjuade elever uttrycker att skolan fungerar bra för dem som klarar sig

Beslut

Dnr 2008:350

16 (17)

men inte för dem som inte klarar kurserna. Det finns vissa proaktiva avsikter, till exempel öppna tider för elever som önskar extra hjälp.

Skolan utnyttjar inte alla möjligheter till att skapa helheter i ansvaret för eleverna och deras utbildning, och som det framgår av rapporten när det gäller värderingar, elevinflytande och anpassning till individen så är det inte alla som arbetar enligt läroplanens uppdrag. Alltför mycket ansvar läggs på eleven, utan att eleven i tillräcklig utsträckning får tillgång till den information som behövs eller får öva de förmågor som behövs för att ta detta ansvar. Till exempel är informationen om kursmål inte så tydlig för eleverna som man avser och tror från skolans sida, och kursutvärderingarna är inte av den kvaliteten att eleverna upplever dem som relevanta.

Rektorens sätt att leda det pedagogiska arbetet och följa upp det mot läroplanen är inte likvärdigt och totalt sett inte tillräckligt aktivt. De går i olika grad ut i klassrummen och arbetar med undervisningens kvalitet, och det varierar mellan rektorerna hur de lyckas få genomslag för utveckling.

Halmstads nya skolplan för gymnasieskolan, Verksamhetsplan 2009–2011, innehåller viktiga målsättningar och anger relevanta kvalitetskrav med utgångspunkt i läroplanen. Planen visar på ett intresse för kvaliteten i arbetsprocessen från huvudmannens sida. Ett antal nyckeltal är angivna för att följa upp skolornas resultat, bland annat sådana som mäter de centrala områden som denna rapport behandlar. Skolplanen är ett övergripande strategiskt dokument som ska omsättas i lokal handling. Skolans egen arbetsplan är emellertid ännu mer allmänt hållen i fråga om målsättningar och metoder som kan ge resultat för eleverna.

Huvudmannens redovisning

Skolhuvudmannen ska senast den 7 oktober 2009 till Skolinspektionen inkomma med en redogörelse dels för vilka initiativ som tagits för att förbättra kvaliteten i de avseenden som uppmärksammats genom kvalitetsgranskningen, dels för hur insatserna avses leda fram till uttryckliga kvalitetsförbättringar.

Huvudmannen ska vidare snarast åtgärda följande brister i verksamheten, som innebär att författningarnas krav inte uppfylls, och samtidigt med den ovan nämnda redogörelsen redovisa hur bristerna avhjälpes:

- Alla elever med behov av särskilt stöd får inte detta i alla ämnen.
- Åtgärdsprogram upprättas inte för samtliga elever som är i behov av särskilt stöd.
- Eleverna har inte varit delaktiga i arbetet med kvalitetsredovisningen.

Huvudmannens redogörelse sänds per e-post till den inspektör som undertecknat beslutet nedan till höger, under adress fornamn.efternamn@skolinspektionen.se

Vid ett senare tillfälle avser Skolinspektionen att följa upp effekterna av de insatser som huvudmannen och skolan vidtagit med anledning av den genomförda kvalitetsgranskningen samt hur huvudmannen och skolan säkerställt uppnådda resultat.

På Skolinspektionens vägnar

Anna Westerholm
Avdelningschef

Monika Ivarsson
Undervisningsråd

I ärendets slutliga handläggning har också undervisningsråden Ingela Jonasson och Per Andersson deltagit.